

Sv. Heliodorus z Altina

3. júla 2022 ✚ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Svätý Heliodorus, rodom Dalmatíнец, uzrel svetlo života medzi rokmi 330 a 340 A. D. a bol biskupom v Altine.

V mladom veku prišiel do Itálie, a s celou usilovnosťou venoval sa vedám a skutkom nábožnosti. Dosiahol mnohé počty vo vedách, vďaka čomu obrátil na seba pozornosť cisárskeho dvora, kde získal vysoké postavenie; neskôr prešiel k vojsku, kde sa mu rovnako dostalo vysokých pôct. Čím vyššie v hodnostiach postupoval, tým viac cítil, že svet a jeho nádherná márnosť ho neuspokojuje.

Osvietený milosťou Božou opustil skvelé postavenie pri vojsku a utiahol sa z hlučného sveta na púšť. A ako jeho rodný priateľ sv. Hieronym, narodený roku 329 v Stridone v Dalmácii) stal sa i on pustovníkom, aby si zabezpečil nebeské kráľovstvo. Ale Boh nedopustil, aby tento osvietený muž ostal v skrytosti. Heliodorus musel proti svojej vôli púšť zanechať, v Aquilei pri Benátkach bol za kňaza posvätený. Tu žil v kruhu bohumilých mužov, ktorí anjelský život viedli. Tu tiež Heliodorus vystúpil ako výrečný popredný obranca viery v božstvo Ježiša Krista proti ariánskym bludovercom na cirkevnom sneme, ktorý sa tu roku 381 konal.

Roku 372 vydal sa na púť do Svätej zeme spolu so svojím priateľom sv. Hieronymom ako aj ďalšími učenými a svätými mužmi. Prešli Tráciu, Pontus a Malú Áziu. Zastavili sa v Antiochii, aby si vypočuli slávneho vykladača Sv. písma Apollinara z Laodikeie v Sýrii; a napokon sa roku 374 usadili na púšti v Sýrii a oddali sa rozjímaniu, kresťanskému učeniu a kajúcnosti. Bola to púšť rozsiahla, horúce slnečné lúče nedávali rásť bylinám a stromom, no i napriek tomu tu bývali mnohí zbožní pustovníci, ktorých tam láska k pokániu priviedla.

V tom čase prišiel do Svätej zeme bludoverec Pelagius a šíril svoje bludné učenie aj v Sýrii. Zbožní pustovníci, najmä sv. Hieronym a Heliodorus sa odvážne postavili jeho bludnému učeniu. Zlostný Pelagius odložil svoje bohapusté pero a napadol spolu so svojimi učeníkmi zbraňami v rukách obydlia a kláštory pustovníkov a mníchov, ktorí pravé Kristove učenie proti jeho bludom bránili; napadli aj ich pustovňu, podpálili ju a chceli dokonca zbožných mužov zavraždiť.

Heliodorus vrátil sa do svojho rodného kraja, a keď odchádzal, mal jeho priateľ sv. Hieronym starosť o jeho duševné spasenie a povedal: «Ak túžiš po dedičstve sveta, nebudeš môcť byť spoludedičom Ježiša Krista.» Heliodorus vzal si toto napomenutie k srdcu, a žil v Dalmácii a neskôr v Aquilei tak zbožne, že vzbudzoval obdiv u všetkých pravoverných kresťanov.

Za krátky čas zomrel biskup v Altine, a kňazstvo i veriaci vyvolili si nábožného Heliodora za jeho nástupcu. Heliodorus dlho nechcel túto vysokú cirkevnú hodnosť prijať. No na veľké srdečné prosby ju napokon predsa len prijal a stal sa biskupom podľa obrazu, aký nakreslil sv. apoštol Pavol vo svojich listoch o opravdivom biskupovi. Ako biskup žil prísne, v chudobe ako opravdivý pustovník a miloval svojich blížnych ako

opravdivý učeník Kristov. Horlivo držal stráž nad čistotou viery a nedopustil, aby sa ariánske bludoverectvo Apollinára zahniezdilo v jeho biskupstve.

Oltár sv. Heliodora v St. Maria Assunta (Torcello), Benátky 2016

zdroj: wikimedia commons

Ako biskup si písal so sv. Hieronymom, o čom svedectvo vydávajú mnohé listy tohto svätého učiteľa cirkvi. Aj so sv. Ambrózom, milánskym biskupom, bol srdečne spriatelенý, a bojoval s ním odvážne proti bludárom. A áno, rozpráva sa, že on to bol, kto sv. Ambróza za biskupa v Miláne posvätil. Ku koncu 4. storočia ochorel a tíško usnul v Pánu, svojimi veriacimi bol srdečne oplakávaný.

Sv. Heliodor vyobrazuje sa v rúchu biskupskom.

Poučenie

Sv. Pavol, apoštol, píše k Židom (13,7): *«Pamätajte na svojich predstavených, ktorí vám hlásali Božie slovo. Dobre si všimnite, aký bol koniec ich života, a napodobňujte ich vieru.»* My máme vieru sv. Heliodora zachovať a jeho zbožný život nasledovať, preto zasväcuje sv. Cirkev dnes jeho požehnanú pamiatku.

Pravda, vieru máme tú istú, ktorú bránil proti bludom sv. Heliodor a za ktorú svätí mučeníckou smrťou zomierali. Ale tie cnosti nás nekrášlia, ktoré ich okrášľovali a medzi ich živobytím a našimi mravmi je veľký rozdiel. My zvelebujeme ich skvelé cnosti, ale ich príklad už nenásledujeme. Kedy sa prestaneme naháňať za šťastím, ktoré tento svet dáva a kedy sa budeme snažiť o opravdivé šťastie, o večný život?

Sv. Heliodor utekal zo sveta ľudí na púšť, aby tam v skrytosti vyhľadával svoje duševné spasenie svoje. A keď sa vracal naspäť medzi ľudí, napomínal ho sv. Hieronym, priateľ z mladosti: *«Ak túžiš po dedičstve sveta, nebudeš môcť byť spoludedičom Ježiša Krista.»* A on túžil len po Kristovom spoludedičstve až do svojej smrti a zomrel ako svätý.

Kresťan, po celý svoj život pamätaj na slová veľkého apoštola: *«Nemáme tu konečné miesto, ale hľadáme to budúce.»* A budeš žiť podľa viery.

Modlitba

Ó Bože, popraj nám na príhovor sv. Heliodora, Tvojho vyznávača a biskupa, ktorého slávnosť dnes konáme, žeby sme nielen jeho verné nasledovanie jednorodeného Syna Tvojho obdivovali, ale i v tom istom pokračovali. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-heliodorus-biskup-z-altina/>

